

DANSK FIRMAIDRÆT

TVA-journalisten Jakob Nielsen i et gennembrudsforsøg
under Haderslev Firma Sports store TV-indefodboldshow.
Hensigten helligede midlet – og der blev mål.

INDHOLD:

Lederen	2
Udfordring til firmaidrætten	3
Ildrætten led i kulturen	4
Et besynderligt referat	5
Svar til Grønkjær	6
Lovudvalgets svar	8
Sporten 2 udkommet	8
Bladcentral	9
Diskussions- og mødeledelse	10
Badmintonkursus	11
Glimt fra hele landet	12
Korpen 25 år	18
Nytårshilsenen	19
Sagt og skrevet	20

Nr. **1**

JANUAR 1970

13. ÅRGANG

Måtte de da besinde sig i København

Det lader til, at beslutninger taget og udtalelser fremkommet på repræsentantskabsmødet i Køge samt artiklen på denne plads i Dansk Firmaidræt nr. 8/69 skal være anledningen til et endeligt forsøg på at sprænge Dansk Firmaidræts Forbund.

Det kommer næppe som nogen større overraskelse, at det er de tre københavnske sammenslutninger, Firma-Klubbernes Boldspil Union, Københavns Funktionær Idræts Union og Lyngby Tårnbæk Firmaidræts Union, der vil forsøge at overtale deres klubber til at støtte et forslag om udmeldelse af DFIF.

De tre sammenslutninger holdt i slutningen af november måned 1969 deres respektive repræsentantskabsmøder, hvor klubberne blev orienterede om bestyrelsernes beslutninger. Det skal i denne forbindelse nævnes, at kun KFIU havde inviteret gæster med til deres møde, men da de tre sammenslutninger har et nært samarbejde, tillader vi os at anse det for givet, at klubberne i de tre unioner har fået forelagt samme begrundelser for bestyrelsernes beslutninger. DFIF's formand, Ejgon Bertelsen, overværede KFIU's møde som officiel indbudt gæst. For at vi ikke skal bevæge os ud på en alt for gyngende grund, vil vi kun kommentere KFIU's møde.

KFIU's begrundelse for udmeldelse er dels, at man ikke vil hjælpe DFIF til at opnå tipstilskuud af den størrelse, som forbundet hidtil har fået, når KFIU i fremtiden ikke kan modtage sin del af tilskuddet til DFIF, dels forbundets formands udtalelser på mødet i Køge, hvor han anbefalede en dispensationsordning fra kravene om deltageberettigelse. Hertil kommer så, at KFIU's formand, som det fremgår af hans indlæg andetsteds i bladet, har taget sidste nummers lederartikel meget unødigt op. En fjerde begrundelse fremkom KFIU's næstformand, Flemming Jørgensen, med, da han sagde, at hvis KFIU ikke selv fandt ud af, hvilken landsorganisation unionen ville være med i, ville De Danske Skytte-, Gymnastik- og Idrætsforeninger kræve, at KFIU forlod enten DFIF eller DDSG & I.

Når der på mødet i Køge blev fremlagt forslag om, at sammenslutninger, der var medlem af 2 landsorganisationer inden for idrætten, kun kunne opnå tipstilskuud fra én af disse, skyldes det en henstilling fra indenrigsministeriets idrætsudvalg, der afgiver indstilling til Finansudvalget om størrelsen af det tilskud, som DFIF skal have. Der er ikke med denne henstilling truffet nogen afgørelse om, hvorvidt de københavnske sammenslutningers aktive medlemmer i fremtiden skal tælle med ved tildelingen af tipstilskuud, og det kan derfor ikke på nuværende tidspunkt være et sagligt grundlag for forslag om udmeldelse af DFIF.

Ejgon Bertelsens udtalelser om en dispensationsordning blev fremsat
(Fortsættes side 16)

Også en udfordring til firmaidrætten

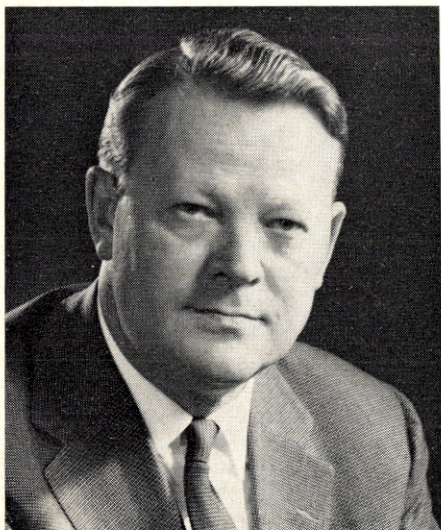
Når Socialdemokratiet i dette efterår har stillet forslag om at nedsætte en hurtigtarbejdende kommission, der skal beskæftige sig med idrættens problemer, er det en konsekvens af de beslutninger, taget på kongressen i sommeren 1969, hvor man for første gang havde et specielt afsnit om idrætten.

Med forslaget ønsker vi, at man skal beskæftige sig med såvel idrættens nuværende vilkår som dens fremtidige placering i samfundet – både den konkurrencemæssige og andre former for idræt, der har til hensigt at fremme den fysiske sundhed. Når vi har stillet forslaget til ministeren for kulturelle anliggender, er det endvidere for at få understreget, at idrætten er en vigtig del af vort samlede kulturmønster.

Socialdemokratiet har to hovedargumenter for at stille forslaget. For det første udføres der allerede nu inden for idrætten et gigantisk stykke ungdomsarbejde, der i sig selv sparer sam-

fundet for store udgifter. Således tjener dette ungdomsarbejde i vid udstrækning det samme formål som de mange ungdomsklubber, der arbejder med betydelige offentlige tilskud. Hertil kommer, at idrætsorganisationernes mange frivillige medarbejdere yder enten gratis eller for en yderst beskeden betaling en stor indsats ved instruktion og træningsarbejde. Derfor finder vi, at det må være en pligt for samfundet at skabe de bedst mulige rammer for dette arbejde – f. eks. ved, at det offentlige opfører tidssvarende idrætsanlæg eller at der skabes mulighed for fornyelse, hvor disse anlæg er forældede.

For det andet står vi, vedrørende folkesundheden, over for nogle problemer, som vi ikke i samme omfang har kendt til tidligere. Den stadig mere magelige tilværelse, hvor maskiner udfører det, som tidligere var manuelt arbejde, betyder fysisk slaphed. Dette, kombineret med

Socialdemokratiet besluttede på sin kongres i sommeren 1969 at fremsætte forslag i Folketinget om nedsættelse af en kommission, der skulle tage idrættens vilkår op til nærmere undersøgelse. Dansk Firmaidræt har bedt Socialdemokratiets formand, fhv. statsminister Jens Otto Krag, om at fortælle lidt om baggrunden for partiets forslag.

for megen fedtholdig mad og et rekordagtigt tobaksforbrug, gør en indsats fra samfundets side nødvendig. I 1945 døde 2264 mennesker her i landet af hjerteblodpropper – i 1965 12.801. I 1967 var tallet oppe på 17.000 dødsfald. Dette er flere ofre end sammenlagt under den spanske syge, de tre år den rasede. Det er en kæmpeudfordring til idrætten, men også til de politikere, der har ansvaret for, at idrætten får de rigtige rammer at virke inden for. Det er også en udfordring til firmaidrætten, hvis forhold det også vil være naturligt at behandle under kommissionsarbejdet. I øvrigt mener vi

principielt, at kommissionen væsentligt bør bestå af idrættens egne repræsentanter, og vi har under behandlingen i folketinget ønsket at understrege, at man med de fremtidige linier, der vil blive stukket ud, ikke må antaste idrættens selvstændige placering i samfundet.

Vi har ikke på forhånd i enkeltheder ønsket at præcisere, hvordan problemerne skal klares. Det må være kommissionens opgave. Afgørende for Socialdemokratiet har det været, at der bliver gjort noget ved sagen – forhåbentlig i bred politisk enighed. Dette vil også gavne idrætten mest.

Jens Otto Krag.

Kulturminister Helveg Petersen: Idrætten et led i kulturlivet

Den 10. december 1969 forelagde Socialdemokratiet ved folketingsmand *Kjeld Olesen* det ovenfor af fhv. statsminister *Jens Otto Krag* omtalte forslag for Folketinget, og det kan kun glæde, at forslaget fik principiel tilslutning fra alle partier.

Regeringspartierne kunne imidlertid ikke gå ind for en kommission, som efter deres mening arbejdede for langsomt. De foreslog, at kulegravningen af idrættens forhold skulle foregå i et udvalg. Det gav i første omgang idrætsledere bange anelser, idet man anså chancerne for at blive repræsenteret i udvalget for at være små, men kulturminister *Helveg Petersen* udtalte, at et sådant udvalg udmærket kunne komme til at omfatte idrættens repræsentanter. Og andet kunne i vore øjne heller ikke forekomme rimeligt.

At det er på tide, der gøres noget for idrætten, var ingen i tvivl om. Idrætten dyrkes under vidt forskellige vilkår, og idrætsudøvernes for-

skellige vilkår breder sig op gennem de vilkår, som ledere, foreninger og endog landsorganisationerne har at virke under. Vi har på det seneste set mange eksempler på, hvordan idrætten behandles forskelligt fra kommune til kommune efter fritidslovens vedtagelse. Loven administreres på mange måder, men idrætten kan ikke være tjent med en sådan vilkårlig fortolkning af loven.

Fra firmaidrættens side hilser vi nedsættelsen af udvalget med stor glæde. Blot håber vi, at udvalgets arbejde ikke trækkes for meget i langdrag, selv om vi erkender, at det er et vidtspændende område at skulle gennemgå systematisk.

Men medens vi venter på resultater, kan vi sidde og glæde os over kulturministerens ord om, at idrætten uden beskedenhed kan betragte sig som et led i kulturlivet. Det var rare ord at høre. Lad dem så blive fulgt op af realiteter, når tiden er inde.

Læserbrev

Et besynderligt referat . . .

Lederartiklen (må man vel kalde den) i forrige nummer af dette blad sluttede effektivt med ordene „det var en besynderlig situation at opleve“. Jeg vil indlede denne imødegåelse med det samme ord: det var en besynderlig artikel!

Og besynderlig står her for forbavelse over, at man, i sin irritation over, at alt på mødet ikke gik, som man havde regnet med, bruger direkte urigtige oplysninger som begrundelse for sin „retfærdige“ harme og forargelse og udelader ganske væsentlige oplysninger for at kunne karakterisere såvel københavnerne som helhed som en – ganske vist ved denne lejlighed unavngiven – københavnsk formand i særdeleshed som nogle nærmest uvederhæftige personer, man næppe fremover kan stole på!

Lad ham – den unavngivne – tage det sidste først, om undladelse af væsentlige oplysninger overfor læserne, der jo ikke alle deltog i mødet i Køge. Hvilke? *At han ikke deltog i mødet i Køge* – han lå på hospitalet i de dage! Han kan først her forsvare sine kammerater og sig selv mod det billede, man tegner: at *han* naturligvis kunne og havde accepteret forslaget (om stemmeret på årsmøderne), men hans bestyrelseskolleger gik ham imod! – Hvor må man vest for Valby Bakke få et godt indtryk af os herinde, vi må ha' det rart sammen!

Og så det mere væsentlige om urigtige oplysninger – hvilke? Denne, at det var et enigt lovudvalg, der fremsatte det pågældende ændringsforslag i forbindelse med andre lovændringer – dette er direkte urigtigt!

Og lad mig – til orientering for læserne – nævne, at DFIF's formand på KFIU's repræsentantskabsmøde den 25. november 1969 blankt erkendte rigtigheden i det, jeg her gentager: at jeg på det første møde i lovudvalget den 31. maj 1969 meddelte, at vi fra København – som en naturlig konsekvens af den kompakte modstand, vi gennem årene mødte, når vi frem-

førte vort ønske om, at vor stemmeret stod i et rimeligere forhold til den vægt, vore medlemstal havde, når tipstilskuddene skulle søges – på forhånd frafaldt enhver deltagelse i udformningen af *denne* paragraf! Jeg deltog på grund af ferie ikke i det følgende møde i lovudvalget, hvor man udformede paragraffen, og jeg havde – af særlige grunde nævnt foran – ingen muligheder for at kommentere lovforslaget, da det forelå som en helhed! Men det var altså *ikke* noget enigt lovudvalg, der stod bag denne centrale paragraf i hele lovændringsforslaget.

Det havde, mener jeg, set godt ud, om rette vedkommende på mødet havde gjort opmærksom på denne detalje, når jeg nu ikke selv kunne være til stede.

Havde man gjort det, er det ikke sikkert, at den højlydte forargelse over, at de 3 københavnske sammenslutninger undlod at stemme, havde været slet så højlydt – og lederartiklen slet så fortegnet tendentiøs! For slet ikke at tale om, at det måske kunne have foranlediget, at de stædige nordjyder også havde trukket deres ændringsforslag tilbage, og provinsen dermed i traditionel skøn enighed havde vedtaget den ønskede ændring!

Men lad det saglige hvile. Tilbage står fortsat, at i Dansk Firmaidræt nr. 8/1969, side 2, står en artikel, der utvetydigt placerer 3 sammenslutninger inden for DFIF som ledet af folk, der dels har misforstået en masse, dels ikke er værd at høre på! Folk, der løber fra deres ord og indbyrdes modarbejder hinanden!

Jeg har kun det håb, at folk, der læste den pågældende artikel – deriblandt først og fremmest ledere inden for de 3 sammenslutninger, jeg repræsenterede i lovudvalget – og bagefter tænkte: Den kan de da ikke lade sidde på sig (selv om de ikke kunne vide, hvor ufin den var!), og ligefrem har ventet på det næste blad

i samme anledning (sådan noget er jo ofte redaktørers drøm). Vel – jeg håber ikke, de nu er blevet skuffede.

Skønt – jeg håber faktisk, mange vil blive skuffet, når de nu kender sagens virkelige indhold – det blev i hvert fald *H. Grønkjær*.

Svar på læserbrevet: - Grønkjær, grib først i din egen barm

Allerførst må jeg gøre opmærksom på, at Harry Grønkjær havde bedt om, at ovenstående indlæg måtte blive optrykt på samme sted og i samme opsætning som den omtalte lederartikel i *DANSK FIRMAIDRÆT* nr. 8/69. Det har vi ikke kunnet imødekomme. Pladsen var optaget. Og så fortjener Grønkjærs læserbrev i øvrigt også en mere fremtrædende plads; som redaktør selv ved Grønkjær jo nok, at et blads side 2 er den mest opågtede plads i bladet, og dér skal vore sjældne læserbreve ikke gemmes hen.

Dernæst nogle kommentarer til selve læserbrevet:

Grønkjærs oratoriske begavelse fornægter sig ikke – ej heller når hans ord omsættes til det skrevne. Der er blot den forskel, at ved en personlig samtale med Grønkjær er han i stand til med charme og et vindende smil at afbøde en hvilken som helst udtalelse. Denne charme og smilet ses ikke i dette indlæg – ikke engang mellem linierne. Læserbrevet er ikke fri for at indeholde et par verbalinjurier, som jeg imidlertid vil afvise her.

På repræsentantskabsmødet 1968 i Silkeborg nedsattes det omtalte lovudvalg alene med det kommissorium at udarbejde ændringsforslag til DFIF's love, §§ 7 og 15. (At udvalgets kommissorium senere blev udvidet, kommer ikke denne sag ved). Det skal pointeres, at § 15 i forbundets love omhandlede sammenslutningernes repræsentation på forbundets årsmøde. – *Grønkjær indvilgede altså i efteråret 1968 i at gå ind i et udvalg, hvis hovedformål var at fremkomme med et lovændringsforslag til repræsentationsparagraffen*. Kan man så med respekt for sig selv, den dag forslaget skal debatteres i udvalget, resignerende trække sig ud af debatten med oplysningen om, at man som kø-

benhavnerne repræsentant afstår fra enhver deltagelse i udformningen af den paragraf? – *Det var netop det, Grønkjær var valgt til!*

Med hensyn til Grønkjærs ord om direkte urigtige oplysninger og om, at vi skulle have forholdt væsentlige oplysninger, dette:

Det er rigtigt, at Grønkjær ikke deltog i mødet i Køge (det er også det eneste, jeg kan være enig med Grønkjær i). Vi er glade for, at hans alvorlige sygdom er vel overstået – det viser såvel hans optræden på KFIU's repræsentantskabsmøde som ovenstående læserbrev. På grund af denne sygdom påstår Grønkjær at have været forhindret i at kommentere forslaget, da det forelå gennemarbejdet fra lovudvalgets side.

Og her må vi anmode Grønkjær om at gribe i sin egen barm først, for det er nemlig direkte usandt. Lovudvalget har afholdt 3 møder, og *Grønkjær deltog i det første og det sidste!!!* På det sidste møde foretoges afpudsningen af lovændringsforslaget, der end ikke på dette, som Grønkjær selv kalder det, centrale punkt fik kritik fra hans side. Da der langt mindre er givet en mindretalsindstilling, hvilket må være alternativet, hvis man i et udvalg ikke er enig med flertallet, har jeg i lederartiklen tolket det som et enkelt lovudvalg, der stod bag forslaget. Og det kan selv Grønkjærs indlæg ikke ændre min indstilling til.

Desuden var lovændringsforslaget udsendt til sammenslutningerne en hel måned før repræsentantskabsmødet, og selv om Grønkjær har været indlagt på hospitalet, ved vi da helt eksakt, at han inden mødet i Køge har været så restitueret, at han har haft kræfter til at modtage besøg. Kunne KFIU's stilling til lovændringsforslaget ikke være bragt på bane ved sådan en lejlighed?

Grønkjærs øvrige bemærkninger burde egentlig have lov at tale for sig selv, men jeg kan ikke lade være med at kommentere udtryk som „retfærdig harme og forargelse“, „karakteristik af københavnernes som uvederhæftige personer, man næppe fremover kan stole på“, „lederartiklen så fortegnet tendentiøs“, „stædige nordjyder“, „3 sammenslutninger inden for DFIF som ledet af folk, der dels har misforstået en masse, dels ikke er værd at høre på“ og „provinsens dermed i traditionel skøn enighed havde vedtaget den ønskede ændring“.

Der er ikke på noget tidspunkt kommet harmfulde eller forargede synspunkter frem fra DFIF's side, fordi det ikke gik på mødet i Køge, som det skulle. Alle øvrige forslag på repræsentantskabsmødet gik igennem, og det er der idel glæde over, men man havde da gerne set det sidste forslag vedtaget også.

Vor påståede karakteristik af københavnernes må stå for Grønkjærs egen regning, og hvordan læserne vil karakterisere Grønkjær efter ovenstående læserbrev, kan vi naturligvis ikke have indflydelse på.

Det må vel også helt bero på egen bedømmelse, om man synes, at Grønkjærs læserbrev eller lederartiklen i nr. 8/69 er fortegnet tendentiøs.

Karakteristikken af nordjyderne er helt Grønkjærs ord. Måske vil de selv svare ham?

Når københavnernes, som Grønkjær selv nævner, igennem mange år har kæmpet for en større og – det erkendes – berettiget repræsentation, forekommer det besynderligt, at de, den dag muligheden herfor er til stede, ikke selv afgiver stemmer for ændringsforslaget. Hvorfor kan man pludselig ikke gå ind for det, man har kæmpet for i så mange år? Jeg vil fortsat påstå, at det må være en misforståelse at vente, at provinssammenslutningerne alene skal sørge for flere stemmer til københavnernes. Selv om københavnernes repræsentation hidtil har væ-

ret for lille, har de dog haft indflydelse, og den kunne de netop den dag i Køge have gjort gældende til egen fordel.

„Provinsens traditionelle enighed“. Ja, når jeg nu nævner nedenstående eksempel, vil Grønkjær måske fortsat henholde sig til, at han ikke var med i Køge. Da bestyrelsens forslag om, at sammenslutninger, der er medlem af 2 landsorganisationer inden for idrætten, kun kan modtage tipstilskud fra én af disse organisationer, kom til afstemning, rejste FKBU's næstformand, *Georg Dirchsén*, sig og støttede forslaget, selv om det gik ud over bl. a. de 3 københavnske sammenslutninger. Københavnerne kan altså godt være enige med provinsens repræsentanter og det netop i et af de mest epoke-skabende forslag i forbundets historie.

Jeg synes, at Grønkjærs læserbrev gør udpræget indtryk af, at han, den ellers så erfarne foreningsleder, overfor sin egen hovedbestyrelse og de øvrige deltagere i samarbejdsudvalget i København skal dække over en så fatal fejltagelse, som den han begik, da han uden at have sine bestyrelseskolleger bag sig gik ind for lovudvalgets ændringsforslag til den omtalte paragraf. Når han så gør det på denne måde, er det helt sikkert, at der er nogen, som bliver skuffede, men det er da vist over *Grønkjær*.
Ole Wordolff.

PS.: Hvis Grønkjær har held til at overbevise om, at der i dette blad er bragt direkte usandheder, så er redaktørstolen ledig straks.

- og så et par ord fra lovudvalget: En besynderlig gang sludder

Sådan må jeg betegne Grønkjærs indlæg i dette blad. Sagligheden og til dels sandheden om lovudvalgets arbejde omgås han med nogen letsindighed, eller måske er hukommelsen ikke som i de yngre dage.

Faktum er det, at Grønkjær fra først til sidst har været meget ivrig deltager i udformningen af udvalgets forslag – kun ét møde deltog han ikke i. Han har aldrig hverken mundtligt eller skriftligt givet udtryk for nogen modstand mod

de forslag, man fandt frem til. De øvrige medlemmer af udvalget har aldrig kunnet få andet indtryk, end at Grønkjær var enig med dem i udformningen af hele lovændringsforslaget – herunder også forslaget om repræsentationen på årsmøderne.

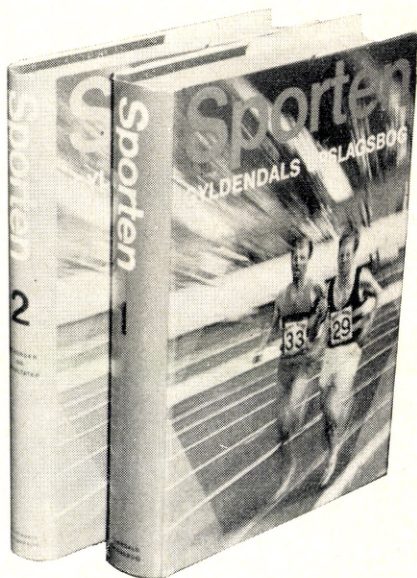
Grønkjær har på lovudvalgets sidste møde godkendt samtlige forslag.

Ejgon Bertelsen.

Sporten 2 er nu kommet i handelen

Anden og sidste del af det store opslagsværk om sporten er nu udkommet. Vi har tidligere omtalt første del her i bladet som et godt og uundværligt bind for virkeligt sportsinteresserede. Derfor skuffer anden del en lille smule. Ikke hvad kvalitet og saglighed angår, for den følger naturligvis første del, men fordi anden del, der omfatter resultater fra Olympiske Lege, Verdensmesterskaber, Europamesterskaber og Danmarksmesterskaber samt 1500 idrætsfolks biografier, lider under, at der ikke findes et billede i bogen.

Taget under ét kan vi imidlertid kun rose værket. Gyldendal har her sammen med værketets 42 redaktører begået et gedigent og imponerende stykke arbejde om sporten. Her har vi fået noget, som vi længe har savnet. Køb værket, læs det og lær af det. Det kan selv de største sportsidioter, som ellers tror at vide alt om sporten.

Bladcentral for sammenslutningernes medlemsblade

I DANSK FIRMAIDRÆT nr. 6/69 kunne man læse, at nu var der 11 sammenslutninger, som havde deres eget medlemsblad + et par sammenslutninger, der udgav andre former for blade + et utal af klubblade.

Det må forhåbentlig fra forbundets side hilses med tilfredshed og glæde, at der er skabt og sikkert vil blive skabt endnu flere kontakter mellem medlemmerne og deres sammenslutninger og klubber.

Her er det, at jeg, som redaktør for et af disse medlemsblade, gerne vil give udtryk for, at det selvfølgelig er godt med disse kontakter og medlemsblade, men at der ligesom mellem redaktørerne mangler et kontaktmiddel. Et kontaktmiddel, som jeg, der kun modtager få medlemsblade, mener kan tilvejebringes ved, at man laver en medlemsbladcentral.

Jeg tror, det kan gøres både billigt og enkelt på følgende måde:

Vi forudsætter, at der f. eks. er 15 blade med i samarbejdet. Disse 15 blade fremsender hver 15 eksemplarer til DFIF's kontor. Kontoret fremsender så et eksemplar af hvert medlemsblad, f. eks. hver 2. måned, til de forskellige redaktører. Herigennem vil der ganske afgjort kunne hentes nye ideer, som kan forbedre bladene. Den enkelte redaktør vil samtidig få en alsidig orientering om, hvad der sker rundt omkring i landet.

Det er mit håb, at der herigennem kan startes en medlemsbladcentral, som jeg mener burde administreres gennem DFIF's hovedkontor. Det ville som før omtalt være til gavn for alle.

Jens Erik Bundgaard,
redaktør af „Firmaidrættens“ i Esbjerg.

DFIF siger »top« til ideen

Jeg er da helt enig med Jens Erik Bundgaard i, at det kan give inspiration og nye ideer, når man læser andre medlemsblade, og derfor kan jeg på forbundets vegne sige „top“ til ideen om, at forbundskontoret fungerer som bladcentral for de medlemsblade, der udkommer inden for forbundets sammenslutninger.

Som følge heraf bedes samtlige sammenslutningers redaktører tilsende forbundskontoret nøjagtig adresse, hvortil man ønsker andre sammenslutningers medlemsblade tilsendt. Endvidere opfordres redaktørerne til at tilsende forbundskontoret ca. 20 eksemplarer af eget blad, hver gang dette udkommer. En gang om

måneden vil Jytte Jørgensen derefter fordele og tilsende de i månedens løb modtagne blade til de redaktører, der er „medlemmer“ af bladcentralen.

Jeg håber, at forbundet gennem etableringen af bladcentralen vil kunne medvirke til at bibringe redaktørerne nye impulser til bladarbejdet og samtidig bringe den orientering om arbejdet inden for de forskellige sammenslutninger, som Jens Erik Bundgaard efterlyser.

Altså, kære redaktør, er du interesseret i at medvirke, så kontakt forbundskontoret.

Ole Wordolff.

Diskussions- og mødeledelse - et kursus af format

Primo oktober lå der en indbydelse til et kursus i diskussions- og mødeledelse, som skulle afvikles i Århus samme dag, hvor jeg ønskede at deltage i Skådekurset.

Det viste sig, at det var *Allan Andersen*, der skulle være instruktør begge steder, og så mente jeg også, at jeg kunne være med, og jeg fortryder ikke, at jeg svigtede Skåde om søndagen.

Hele styrken fik pisken over nakken, fra vi startede. Det var tillige nogle skrappe emner, præsenteret af nogle hårde gutter, men sikken de dog kunne sætte i gang. Jeg har medlidenhed til overs for de mennesker, som skulle „køre“ videre i Fredericia uden den baggrund, vi fik i Århus.

Der er dog én mangel ved denne kursusrække, hvor vi jo arbejdede med vore opgaver på de 3 følgende mødedage. Jeg kunne godt have tænkt mig, at vi havde fået et kort resumé

af det første møde, når vi havde afleveret den ene af vore opgaver. Jeg tror, at det ville have sat prikken over i'et.

Det er endelig mit indtryk, at også de øvrige kursister var tilfredse med møderne. De allerfleste hængte da på til den bitre ende, og der blev gået til sagen hele tiden.

Vi var en del mistroiske forud for kursusrækken, da vi opdagede, at vi skulle skifte instruktører hele tiden, men det gjorde faktisk ikke noget. *Allan Andersen* og *Richard Laurssen* gav os et solidt grundlag, som *Erik Bald*, *West* og *Perry Berthelsen* sagtens kunne følge op. Kun var de sidste betænkelige ved den hårdhed, de måtte fare frem med i deres kritik, men vi bad selv om at få på nakken – det fik vi, og vi lærte en masse på den måde.

Tak for et godt kursus – mere i samme skure.
Jørgen Riisom.

- og det tilsvarende kursus i Fredericia

I Fredericia har Dansk Firmaidræts Forbund afviklet et kursus tilsvarende det ovenfor omtalte i Randers. Der var udsendt indbydelser til flere af de omkringliggende sammenslutninger, men Fredericia Fag- og Firma-Idrætsforbund besatte alene pladserne på kurset.

Kurset blev som i Randers ledet af instruktører fra Akademiet for Kommunikation – Taleteknisk Institut med DFIF's tidligere kursuskonsulent, Allan Andersen, i spidsen.

Kurset strakte sig over 3 dage og var vældig godt tilrettelagt. Hver enkelt deltager blev stillet over for opgaver, som han kunne løse enten alene eller i samarbejde med andre af kursisterne.

Fremlægning og lederopgaver var emner, der

blev lagt stor vægt på. Der blev kritiseret og diskuteret, efter at man havde fået læst alle løsningerne op, og det var noget, som alle kunne lære meget af.

Her i Fredericia var der enighed om, at et kursus af denne art burde komme et større forum til gode. Hvad med at arrangere noget tilsvarende for sammenslutningernes klubledere rundt omkring i landet?

Det samlede indtryk af kurset var godt, men skal der komme kritik, må det være af tidspunkterne. Det var trods alt et kursus med et meget omfattende program, så vi mener, at der godt kunne være mere tid til det.

*Kursusdeltagere fra Fredericia
Fag- og Firma-Idrætsforbund.*

- og til Odense: Kursus for badmintonledere

Lørdag den 6. december 1969 afholdt Dansk Firmaidræts Forbund det første af to kurser for badmintonledere. Kurset fandt sted på Motel Brasilia nær Odense, og da forbundets næstformand, *Henry Jepsen*, efter velkomsten og en kort orientering om kurset gik over til navneopråbet, kunne han konstatere, at kun én mand var udeblevet. Der var herefter 20 deltagere på kurset, og de fik i hvert fald noget med sig hjem.

Dagen startede med punktet Turneringsrettelæggelse, som *Jørgen Lindby*, KFIU, stod for. Efter en kort orientering om badmintonspillet historie gik han i gang med at fortælle om, hvordan man tilrettelægger en badmintonturnering på en god og rationel måde. Der var meget at tale om, og vi lærte en masse af Lindbys foredrag, som varede over to timer, men ingenlunde virkede kedeligt. Det var interessant og godt sat op, det han kom med.

Efter en kaffepause var det så *H. J. Hansens* (Sjapper) tur til at fortælle om emnet Mødelædelse. Herunder blev vi delt op i grupper og fik pålagt en opgave at udforme en indbydelse, og det resulterede i mange forskellige muligheder. Vi fik fine, systematisk opstillede indbydelser, men også noget, som mere lignede andespilsindbydelser.

Sidste programpunkt stod *Oskar Andersen* fra FKBU for. Han talte om dommervirksomhed m. m., og det var lige som de foregående punkter meget interessant. Også det var et lærerigt indslag, og jeg synes så afgjort, at det var et godt kursus, som vi fik en masse ud af.

Pentti Säkjärvi, LTFU.

- og må vi så minde om

DØDSFALD

Leo Hagenau Svendsen, Sønderborg

Sønderborg og Omegns Firma-Klubbers stifter og formand gennem 6 år, *Leo Hagenau Svendsen*, er afgået ved døden i en alder af kun 42 år.

Leo H. Svendsen stiftede i 1958 SOFK og virkede som formand i årene fra 1958 til 1964. Han udførte et stort arbejde for vor sammenslutning samt for den lokale håndboldafdeling på Danfoss, for hvilken han også var formand.

Vi vil holde hans minde i ære.

Otto Svendsen.

... § 6 i forbundets love, der lyder således:

Det påhviler sammenslutninger, der for klubber under DFIF arrangerer åbne stævner på landsbasis gennem sin kredsbestyrelse at indhente hovedbestyrelsens tilladelse og ved stævner på kredsbaseis at indhente kredsbestyrelsens tilladelse.

Der kan kun i særlige tilfælde gives klubber tilladelse til afholdelse af åbne stævner, og i sådanne tilfælde har den sammenslutning, hvori klubben er hjemmehørende, det fulde ansvar for arrangementets afvikling. Tilladelse indhentes efter samme regler, som er gældende for sammenslutninger.

Enhver indbydelse skal fremsendes til klubberne via de lokale sammenslutninger.

Sammenslutninger eller klubber, som indbyder til stævner, som ikke er godkendt af kreds- eller hovedbestyrelse, kan udelukkes for kortere eller længere tid.

ÅLBORG:

Formandsskifte i Ålborg Firmasport

Repræsentantskabsmødet d. 12. november 1969 var præget af et farvel til ÅFS' så populære lederskikkelse gennem mange år, *Ejvind Nielsen*, der selv på mødet bl. a. sagde:

– Jeg havde egentlig tænkt at gå allerede sidste år, men denne gang må det være alvor. Min kone ser for lidt til mig.

At Ejvind Nielsen har været en dygtig mand i sit arbejde, fremgik tydeligt af taler og de talrige gaver, der i løbet af aftenen blev overrakt ham. Han blev senere udnævnt til æresmedlem i unionen.

Som ny formand blev valgt *Gunnar Petersen*, der også har virket for firmasporten gennem flere år. Gunnar Petersen var ellers ikke indstillet på at blive formand, men takket være

en energisk indsats af viceborgmester *Marius Andersen*, SIFA, der var med som gæst, lykkedes det at få ham overtalt.

I øvrigt kan nævnes, at ÅFS fortsat er i rivende udvikling, hvilket ikke mindst skyldes den afgående formands store indsats. Klubantallet nærmer sig stærkt 100.

Der er blevet oprettet en badmintonafdeling, og lederen af denne afdeling, *Kjeld Olsen*, oplyser, at tilmeldelserne langt overstiger det forventede.

Sluttelig kan vi oplyse, at vi nu langt om længe har fået foden under eget bord, d.v.s. et kontorlokale med tilhørende arbejdsværelse. Velkommen på Annebergvej 58.

Svend Larsen.

HADERSLEV:

TV-indefodbold-show med succes

Der er mange måder at tjene penge på, men også mange måder at sætte penge til på. Dette sidste oplevede Haderslev Firma Sport ved et indedefodboldstævne den 22. november 1969 til trods for, at selve stævnet – eller show'et blev en succes.

De kommunale myndigheder i Haderslev har åbenbart ikke troen på, at idrætten i byen kan trække store tilskuermængder, for ellers var den nye Haderslevhals tilskuerkapaciteter sikkert blevet større end tilfældet er. Da TV-show'et løb af stabelen, pressesedes 640 tilskuere ind, men man måtte sige nej til flere, som godt kunne have tænkt sig at se de kendte ansigter brillere på slap line.

Danske TVA-journalister, ditto tyske, kendte

borgere fra byen, folketingsmænd, Henning Enoksen i spidsen for et „stjernehold“ og flere andre bidrog til, at tilskuerne fik en morsom eftermiddag ud af det. Jubelen var til tider kolossal, men det var sikkert, fordi det, man så, ikke havde så meget med indedefodbold at gøre. De muntre indslag var i højsædet.

Stævnet fik en strålende optakt, da de yndige piger i Haderslev pigegarde tog gulvet i besiddelse. Det var imponerende at se gardens tattoo; man forstår godt, at garden får mange invitationer til optræden i Jylland, og også syd for grænsen, hvor den er populær.

Størst moro skabte kampen mellem de kendte ansigter fra henholdsvis dansk og tysk TV. Disse til daglig så „stive“ herrer benyttede

Haderslev Firma Sports TV-indefodboldshow var show hele vejen igennem.

lejligheden til at slå sig løs, og det var noget, som publikum kunne lide.

For at det ikke skulle være indefodbold det hele, kom pigegarden på banen endnu en gang i løbet af eftermiddagen.

Med en invitation til stor middag lørdag aften på Motel Haderslev bestyrkede Haderslev Firma Sports ledelse det gode indtryk, man allerede havde fået af dem om eftermiddagen som flinke værter: Mange taler blev holdt under middagen, og der blev delt gaver ud til spillerne fra eftermiddagens kampe.

Joh, det var et stævne, der var værd at deltage i, og har man efter stævnet måttet konstatere et underskud, som man i øvrigt på forhånd havde været så forudseende at skaffe dækning for, kan man trøste sig med, at man har været med til at udbrede interessen for det lille spil. Det fortælles nemlig, at der foruden den lokale presse også var journalister til stede fra både Schweiz, Sverige og Tyskland, og de har i hvert fald kunnet rejse hjem og berette om, at indefodbold under denne form er folkeunderholdning af bedste slags.

OW

Postens Idræts Forbund: Landsmesterskaberne

Den 17. og 18. januar 1970 afvikler Postens Idræts Forbund sine landsmesterskaber i badminton i Vejle. Landsmesterskaberne i bordtennis afvikles den 7.-8. februar i Horsens, og skydemesterskaberne den 7. og 8. marts i Sønderborg. Håndboldmesterskaberne afvikles over

2 dage, nemlig den 15. marts i København og 5. april i Holstebro og Struer.

Fodboldmesterskaberne afvikles som sædvanlig i løbet af sommeren, og atletikmesterskaberne er planlagt at skulle afvikles i september måned i Århus.

E. F.

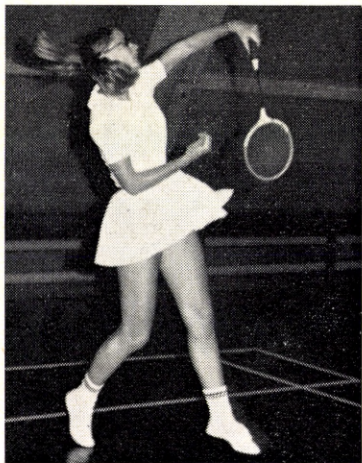
Som sædvanlig havde vi et vellykket badmintonstævne, da vi afholdt landsstævne den 22. og 23. november 1969 i OBK's hal.

Der var i år tilmeldt 209 deltagere til stævnet, og de spillede 178 kampe i 22 rækker, heraf 47 kampe over 3 sæt, hvilket viser en ret god styrkefordeling i rækkerne.

Det var kun i damesingle i mesterrækken og i herresingle i A-rækken, der var for stor forskel i styrken, men når vi efterhånden får „testet“ deltagerens styrke gennem vore stævner, vil vi forhåbentlig komme over dette problem også.

Vi må her takke alle spillerne for et vellykket stævne, der blev afviklet i en god sportsånd, for det vidner nemlig om god sportsånd, når vi inden for firmaidrætten kan afvikle et

Det kvindelige islet ved badmintonstævnet så ikke alene dejligt ud. Pigerne kunne også spille badminton.

så stort stævne uden dommere. Vi håber, at vi også i fremtiden er i stand til at fortsætte på den måde.

For første gang var vi desværre ude for et uheld under kampene, idet Børge Knudsen, Kolding, sprængte sin ene achillessene og måtte en tur på skadestuen, hvor man dog kunne berolige både Børge Knudsen og os med, at der ikke var sket varig skade. Dog må han have sit ben i gips i ca. 4 uger, ligesom han nok ikke får lov at spille badminton mere i denne sæson. — Derfor en særlig hilsen til Børge fra os i Odense.

Så har startskuddet lydt for skydeafdelingen, og starten må siges at være blevet usædvanlig fin. De første 2 aftener var der hver gang ca. 40 skytter.

Det, der syntes at være et forsøg, må siges at være blevet en realitet, og realiteter er noget, FKS kan lide.

Vi synes også, at skydeudvalget med *Chr. Nielsen* i spidsen allerede har fået styr på det ude i Bullerup, så vi fortsætter, når vi har skudt det nye år ind.

Men det er ikke blot i badminton- og skydeafdelingen, der sker noget.

På fodboldårsmødet den 19. november 1969 sagde formanden i sin beretning blandt andet, at der siden sidste fodboldmøde havde været meget stor aktivitet i afdelingen, både inden og udendørs.

Og må vi så invitere . . .

alle skakinteresserede til en skakaften af de helt store:

Tirsdag den 20. januar, kl. 19,00, i Højskoleforeningen, Slotsvænget 1, Odense, er det lykkedes os at få stormesteren *Bent Larsen* til at komme og spille simultanskak og at holde et indledende foredrag. Det bliver en oplevelse, som vi gerne vil dele med andre. *b.*

SVENDBORG: Formænd i motionskonkurrence

Svendborg Firma Sport har anskaffet sig en Ergometercykel, og knapt var den kommet inden døre i klubhuset, før den var i brug. Hurtigt fik man konstateret, at det vist nok stod ikke alt for godt til med konditionen, og for at råde bod på dette har formanden for SFS, *Ejgon Bertelsen*, udfordret byens klubformænd til en rask lille motionskonkurrence.

For ikke indviede skal vi måske lige fortælle, at en Ergometercykel er en motionscykel, der er forsynet med forskelligt videnskabeligt måleudstyr til måling af cyklistens udholdenhed. Ved pulsmålinger og forskellige beregninger kan man derefter konstatere cyklistens konditionstal, som man ved regelmæssig træning vil være i stand til at forøge fra uge til uge.

4 af Svendborg Firma Sports medlemmer har fået en grundig instruktion af en af byens læger, således at de nu til enhver tid vil kunne kontrollere klubformændenes konditionstal og derved holde et vågent øje med, om formændene svigter træningen.

Ejgon Bertelsen udtalte ved Ergometercyklens „prøvekørsel“, at det må være formændene, der går forrest i bestræbelserne for at få medlemmerne til at motionere mere, og han håbede derfor, at mange formænd ville slutte op om ideen, som er ganske sjov.

Hvem ved, måske kan det blive begyndelsen til, at Svendborg en dag bliver byen med Danmarks bedste kondition. Vi glæder os til at høre mere om konkurrencen i de kommende numre af **DANSK FIRMAIDRÆT**.

Og så lidt om turneringerne

Ved årsskiftet er Grafisk og Posten på førstepladsen i badmintonturneringens A-række; i B-rækken er det Svendborg Bank og i C-rækken Skibsværftet, som ligger forrest. I Damerækken fører Svendborg Bank foran Svendborg Kommune.

I indedefodboldturneringen føres Mesterræk-

ken af Grafisk, medens følgende hold topper i de øvrige rækker: Malerne, Nordjysk El, Østre Skole, Ford og Helmer Thomsen. I old boys-rækken er det Corner Club, der fører.

I håndboldturneringen føres damerækken af Andelsbanken og herrerækken af Hundstrup Møbler.

Badminton- og håndboldturneringen fortsætter den 11. januar, fodboldturneringen den 18. januar.

Den 14. og 15. februar afholder vi det store årlige „Kom og vær med“-stævne, hvortil indbydelser er tilsendt klubberne gennem sammenslutningerne. I relation hertil kan det bemærkes, at badmintonstævnet er flyttet fra Olle-
rup til den nye Svendborghal. *E. F.*

SØNDERBORG:

Nyt navn til vor sammenslutning

På vort lokale repræsentantskabsmøde blev et forslag fra bestyrelsen om at ændre sammenslutningens navn fra Sønderborg og Omegns Firma-Klubber til *Sønderborg Firma Sport* vedtaget. Vore initialer er herefter SFS.

På dette i øvrigt velbesøgte repræsentantskabsmøde uddelte vi for første gang den af Sønderborg Firma Sport udsatte „Holger Back's Mindepokal“.

Denne pokal er indstiftet til minde om et af vore mangeårige medlemmer, *Holger Back*, gennem mange år formand for fodboldafdelingen på Danfoss. Holger Back og hans hustru blev dræbt ved en tragisk færdselsulykke i 1969, og vi har ment, at der skulle udsættes et værdigt minde for ham i form af denne pokal. Den kan uddeles til en person, som har ydet en stor indsats for Sønderborg Firma Sport, og valget faldt denne gang på opsynsmanden på vort stadionanlæg, *Jens Lund*.

Selvfølgelig bliver et sådant møde også rammen om uddelingen af forskellige pokaler for

afsluttede sommerturneringer, og følgende fik overrakt pokaler:

Herrehåndbold:	Folkebanken
Damehåndbold:	Sportsmøllen
Fodbold, 11 mands:	
A-rækken:	Sønderborg Teknikum
B-rækken:	Telegrafkompagniet
Fodbold, 7 mands:	Bruno Kock

Vi har adskillige gange forsøgt os med et medlemsblad, men hidtil desværre uden større held. Men nu ser det endelig ud til, at det lyser for os, idet vi har fået en fast redaktør (som i øvrigt er typograf), og vi håber, at det inden for den nærmeste fremtid må blive sådan, at også Sønderborg kan tælles blandt de sammenslutninger, der har eget velredigeret blad, som vi med glæde vil sende til andre sammenslutninger, som vi også modtager blade fra.

Otto Svendsen.

(Fortsat fra side 2)

med den tanke at give endnu flere mulighed for at drive firmaidræt. Man er fra københavnernes side bange for, at firmaklubberne på den måde skulle ende med at blive åbne klubber, men det blev udtrykkeligt tilkendegivet, at udtalelsen var fremsat for at give f. eks. 6 damer i et firma lejlighed til at spille med i en håndboldturnering ved at tage en 7. dame med en eller anden tilknytning til firmaet med. – KFIU's klubber vil altså ikke komme til at kæmpe mod åbne klubber inden for DFIF.

Lederartiklen i forrige nummer er udførligt debatteret på side 5-8.

Med hensyn til bemærkningen om, at DDSG

& I ville kræve KFIU's udmeldelse af enten DFIF eller DDSG & I, såfremt unionen ikke selv tog skridt til at forlade en af organisationerne, er det en lykke at kunne meddele, at formanden for DDSG & I, generalmajor H. A. I. Petersen, på organisationens årsmøde 1969 i Nyborg under en samtale med forbundets formand oplyste, at et sådant krav ikke har været stillet, og at man fra DDSG & I's side heller ikke tænkte på at stille kravet.

Det kan måske få klubberne i København til at tænke sig godt om endnu en gang, inden de siger ja til et forslag fra deres unioner om udmeldelse af Dansk Firmaidræts Forbund.

SLAGELSE: Stor 10-ugers indsats

Det er kendt, at Slagelse Firma-Sport igen er gået i gang med et halprojekt, der forhåbentlig skal give Slagelse den tredje sportshal.

Efterårets måneder har været benyttet til at arbejde for at skaffe den nødvendige egenkapital, og vi er nået et stort skridt på vejen, idet de sidste 10 ugers indsats har givet os en indtægt til halfonden på ca. 140.000 kr. ved afholdelse af den årlige Firmamesse (FM 69), ved deltagelse i byfesten og ved afholdelse af et midnatsshow, ét arrangement pr. måned. Alle arrangementerne har haft en glædelig stor tilslutning, som vidner om interesse blandt byens borgere for at slutte op om ideen bagved – at skaffe den fornødne egenkapital til opfyldelse af halønsket.

Vore vinterturneringer er godt i gang, og de ugentlige træningstimer i fodbold, håndbold og badminton er fuldt belagte med glade dyrkere af den indendørs sport. Vi har fortsat stor tilslutning i alle grene og har også set nye ansigter, hvilket i særdeleshed glæder os meget.

Vort „uofficielle danmarksmesterskab“ i inddefodbold for femte gang havde igen samlet et bredt udsnit af hold fra hele landet. Stævnet blev præcist afviklet i den rette ånd, med en masse gode og spændende kampe. Vi var glade for at se firmasportsvenner fra hele landet og siger på gensyn til næste år.

Vi har afviklet udendørs jule five à side den 14. december og et badmintoninvitationsstævne samme dag, begge stævner med juleænder som præmier.

Næste måned står vort repræsentantskabsmøde på programmet, og der bliver en masse at komme igennem, men forhåbentlig kommer der lige så mange repræsentanter, som der plejer, så de afgørelser, der måtte blive truffet denne dag, giver det rette billede af flertallets ønsker.

Vi fra SFS ønsker alle et godt nytår.

B. S.

FYNSKREDSNEN: Bestyrelsesvalg med komplikationer

Som den første af forbundets nye kredse har Fynskredsen konstitueret sig. Kredsen har ganske vist fungeret siden maj måned 1969, men først efter repræsentantskabsmødet i Køge, hvor kredsinddelingen blev konfirmeret, har kredsen fået det officielle stempel.

Kredsmødet holdtes den 7. november, og til stede var repræsentanter fra Nyborg, Odense og Svendborg. Fåborg glimrede ved deres fravær, og det siges, at bestyrelsen ikke var orienteret om mødet. Er der noget i vejen med kommunikationen i Fåborg?

Fynskredsen havde mange problemer, som blev diskuteret på mødet, bl. a. kurser, indefod-

boldstævner, stemmeret på kredsmøderne og valg af kredsbestyrelse og repræsentant til forbundets hovedbestyrelse.

Dette sidste fandt ikke sted uden komplikationer, men til sidst fik man valgt følgende kredsbestyrelse: formand *Kjeld Steffensen*, Odense, næstformand *Hans Antonsen*, Svendborg, og sekretær *Henry Dalager*, Nyborg. Endnu et bestyrelsesmedlem skal vælges, og det tilkommer Fåborg at udfylde den plads.

Til at repræsentere kredsen i Dansk Firmaidræts Forbund valgtes kredsens formand, *Kjeld Steffensen*, Odense. Stedfortræder blev *Hans Antonsen*, Svendborg.

Svenska Korporationsidrottsförbundets 25 års jubilæum

I forbindelse med årsmødet den 6. december 1969 fejrede Svenska Korporationsidrottsförbundet sit 25 års jubilæum ved en storstilet fest på Stadshuset i Stockholm. Med festligholdelsen af stiftelsen i forbindelse med årsmødet tog man egentlig glæderne noget på forskud, idet selve jubilæumsdagen først er den 24. februar 1970.

Af de tre skandinaviske firmaidrætsforbund må Korpen, som den kaldes til daglig, vel siges at være det forbund, som har gennemgået den største udvikling. I dag har Korpen 223 lokalforbund med ca. 8.500 firmaidrætsklubber. Ved starten var der ligesom i Danmark 8 forbund.

Korpen driver sin motionsidræt på 2 måder, dels ved det, som vi forstår ved firmaidræt, dels det mere udadvendte, nemlig familieidrætten. Dette sidste foregår gennem store landsomfattende kampagner for at få hele familier til at motionere, og det være sig ved cykling, svømning og algangskonkurrencer m. v. På den måde kommer Korpen i kontakt med en menneskemængde, som man i dag anslår til omkring 2,5 millioner.

En folkebevægelse, som man vist godt kan kalde Korpen, må vel have nogle problemer at kæmpe med, når så mange mennesker skal aktiviseres. Selvfølgelig har man det, men gennem fremsynede ledere og en kolossal opbakning fra den svenske offentlighed har man løst sådanne problemer på bedste måde.

Lederuddannelsen fik man også på et meget tidligt tidspunkt lagt i de rette baner, idet Korpen erhvervede sig kursus ejendommen Bosön, lidt uden for Stockholm. På dette dejlige kursuscenter har også danske firmaidrætsledere hentet megen inspiration til det fortsatte arbejde hjemme i sammenslutningerne. Et sådant kursus samarbejde ser man fra DFIF's side meget gerne fortsat i de kommende år.

Ved jubilæumsfestlighederne i december var Dansk Firmaidræts Forbund repræsenteret ved

formanden, Ejgon Bertelsen, der som gave overrakte Korpen et vægfaed af bronze med motiv af Solvognen.

Festlighederne i Stadshuset kunne ellers nok tage vejret fra selv den mest erfarne festdeltager. Ikke mindre end 1.350 gæster deltog i midt dagen og den efterfølgende dans. Alt var imidlertid med svenskernes vanlige akkuratesse arrangeret perfekt, og Ejgon Bertelsen har nok „smuttet“ en og anden idé med hjem, som DFIF kan bruge næste år, når det er vor egen tur til at jubilere.

Vi gratulerer vore svenske venner med jubilæet og ønsker dem al mulig fremgang for Korp-idrætten i fremtiden.

DFIF's guldnål til Henry Ohlson

I forbindelse med årsmødet trådte Korpens direktør, Henry Ohlson, tilbage og afløstes af Elof Rörvall. Henry Ohlson er mere end nogen anden manden, som man identificerer med Korpen. Han har gjort udviklingen med fra starten i 1945, og når Korpen i dag har den størrelse, den har, kan den for en stor dels vedkommende takke Henry Ohlson, som på et tidligt tidspunkt så, at idrætten i Sverige ikke havde den fornødne tanke for de idrætsudøvere, som alene dyrkede idrætten for motionens skyld. Han kastede derfor hele sin energi ind i arbejdet for Korpen, og det er ikke småting, han har fået udrettet.

Under årsmødet overrakte Ejgon Bertelsen DFIF's guldnål til Henry Ohlson som en anerkendelse for den indsats, han har ydet for firmaidrætten såvel i Sverige som i de to andre skandinaviske lande.

Henry Ohlson blev dermed den fjerde modtager af forbundets sjældne udmærkelse, og vi iler med et hjertelig tillykke.

NYTÅR 1970

Vi har lagt 1969 bag os. Store og vidtrækkende beslutninger blev taget i det år, som nu er afløst af året 1970.

Vi står for at skulle omsætte beslutningerne til praktisk arbejde, og vi håber, at „bolden vil rulle“ rigtigt for DFIF til gavn og glæde for alle firmaidrætsudøvere.

Dansk Firmaidræts Forbund ønsker alle et godt og lykkebringende 1970.

DANSK FIRMAIDRÆT

Udgivet i 6.100 eksemplarer

Redaktion:
Ole Wordolff, Brinken 5, st. tv.,
2600 Glostrup
Tlf. (01) 96 11 05.

Dette nummer er afsendt til
organisationerne 5. januar 1970

Trykt i Christensens Bogtrykkeri
Bogtrykkergården A/S, Struer
21895

DANSK FIRMAIDRÆTS FORBUND

Rosenvængets Allé 1, 3.,
2100 København Ø.
Tlf. (01) 92 ØBro 5282.
Eksp.: Mandag-fredag 9-16.

BESTYRELSE

Formand:
Ejgon Bertelsen, Porthusvej 38,
5700 Svendborg.
Tlf. (09) 21 17 98.

Næstformand:
Henry Jepsen, Luthersvej 46, 1.,
7000 Fredericia.
Tlf. (05) 92 30 47.

Kasserer:
Gunnar Tamberg, Langekærv. 12,
2750 Ballerup.
Tlf. (01) 97 48 89.

Henning Jensen, Havesangerv. 6,
6000 Kolding.
Tlf. (05) 52 72 62.

Egon Nielsen, Saxovej 94,
5000 Odense.
Tlf. (09) 12 00 44.

Ejvind Nielsen, Ågade 32,
9000 Alborg.
Tlf. (03) 12 87 89.

Knud Erik Pedersen, Kalundborg-
vej 57A, 4200 Slagelse.
Tlf. (03) 52 56 74.

Karl Randrup, Sjøllandsgade 48,
6700 Esbjerg.
Tlf. (05) 12 71 45.

Jørgen Riisom, Nålemagervej 57,
8900 Randers.
Tlf. (06) 42 60 32.

Sagt og skrevet siden sidst:

Tak

Tak for to dejlige dage, som jeg sent vil glemme, og også tak til DFIF's hovedbestyrelse, fordi man fandt mig værdig til at bære hæderstegnet.

(Køge Firma Bold's tidligere formand, Richard Hansen, i KFB's medlemsblad, Sports NYT).

For få deltagere

Det årlige formandsmøde, der bliver afholdt efter sommerens turneringer, var i år fastlagt til den 23. oktober. Mødet var alt for dårligt besøgt, desværre kun 22 af de i alt 151 mænd var fremmødt.

(Fra Firma Idrætten, medlemsblad for Esbjerg Firma Idræt).

(U)lykke for en redaktør

Det er lykke for en redaktør at have for meget stof, men det er altid trist, når der foreligger så meget, at noget må udskydes til næste nummer, som vi desværre har måttet gøre denne gang.

(Red. i Idrætsposten, medlemsblad for Postens Idrætsforbund).

Beskedenhed en dyd

Når det gjelder den ærede formann, var han selv den første til å fortelle, at det hederstegn han mottok nylig, ikke var en erkjentlighets-gave til ham personlig, men et synlig bevis på at danskene setter stor pris på det samarbeid og den gode kontakt som hersker mellom de to forbund.

Nå ja, for egen regning legger vi gjerne til at Frydendal såvissst ikke behøver legge for dagen noen form for beskjedenhet. Han har så ærlig fortjent den, utmerkelsen han fikk. Og den gjaldt ham personlig, den saken er klar . . .

(Fra Bedriftsidrett, medlemsblad for Norges Bedriftsidrettsforbund).